

זוהר היומי

תיקוני הזוהר – דף פ"ט ע"ב

תקונא חמשין וחמש · תקונא חמשין ושתא

◆ הקטע מתחיל בדף הקודם (פ"ט ע"א) ומסתיים בדף זה ◆

טקסט התיקונים

אִיהִי נִוְקְבָא, מֵאַתְר דְּאִיהוּ מְקַבֵּל, וְרָזָא דְּמַלְהָ (קַהֲלַת ה' ז') כִּי גְבוּהָ מַעַל גְּבוּהָ שׁוּמֵר,
וּכְגֻוּנָא דָא שְׁלִיחָא לְעִילָא מַטְטְרוּ'ן, וְכַמָּה מְמַנֵּן דְּתַחֲתֵי יְדֵיהּ דְּאִינוּן שְׁלִיחֵן
דְּשְׁכִינְתָא, וְשְׁכִינְתָא אִיהִי נִוְקְבָא, לִית לָהּ רִשׁוּ לְאַזְלָא לְשׁוּם אַתְר בְּלָא רִשׁוּ בַּעֲלָהּ,
וְרָזָא דְּמַלְהָ וְיִקְחוּ לִי תְרוּמָה (שְׁמוֹת כה ב'), אִם אֲתוּן בְּעִיתוּן דְּשַׁרְיָא שְׁכִינְתִי בִינִיכּוֹן,
וְיִקְחוּ לִי, נְסִיבּוּ מִנִּי רִשׁוּ בְּקַדְמִיתָא לְאַתְגָּלְיָא.

תרגום לעברית

כָּל הַנִּקְדוֹת הַלְלוּ צָרִיךְ לְנַקֵּד אוֹתָם מִפְּסוּקֵי הַתּוֹרָה, כְּמוֹ שֶׁהֵם כְּתוּבִים בְּדֶרֶךְ אֲמִתּוֹת,
וְכָל הַיּוֹגִ'ה יֵשׁ לָהּ מְשַׁמֵּשׁ שָׂרוּכָב עָלֶיהָ, וְהִיא הַמְרַכֵּבָה שָׁלוֹ, וְאוֹתָהּ הַיּוֹגִ'ה יֵשׁ לָהּ
מְנַהִיג שְׁשׁוּלֵט עָלֶיהָ, כְּמוֹ זָכָר עַל נִקְבָה, וְאֵין רִשׁוֹת לְנִקְבָה אוֹ לְשְׁלוּחָה לַעֲשׂוֹת דְּבָר
בְּלִי רִשׁוֹת בַּעֲלָהּ, שְׁכָל מִי שְׁמַקְבֵּל, הִיא הַנִּקְבָה, מִהַמְקוֹם שֶׁהִיא מְקַבֵּלָת, וְסוּד הַדְּבָר -
כִּי גְבוּהָ מַעַל גְּבוּהָ שׁוּמֵר, וּכְגֻוּן זֶה הַשְּׁלִיחַ לְמַעַלָּה מַטְטְרוּ'ן, וְכַמָּה מְמַנִּים שֶׁתַּחַת יְדֵיו
שֶׁהֵם שְׁלִיחֵי הַשְּׁכִינָה, וְהַשְּׁכִינָה, הִיא נִקְבָה, אֵין לָהּ רִשׁוֹת לְלַכֵּת לְשׁוּם מְקוֹם בְּלִי
רִשׁוֹת בַּעֲלָהּ, וְסוּד הַדְּבָר - וְיִקְחוּ לִי תְרוּמָה. אִם אֲתֵם רוֹצִים שֶׁתִּשְׁרָה שְׁכִינְתִי בִינִיכֶם -
וְיִקְחוּ לִי, קָחוּ מִמֶּנִּי רִשׁוֹת בְּרִאשׁוֹנָה לְהַתְגַּלּוֹת.

◆ תקונא חמשינ ושתא ◆

בְּרֵאשִׁית בָּרָא אֱלֹהֵי'ם, אֱלֹהֵי'ם הָא אֻקְמוּהָ תַּמָּן דְּחִילוּ מִסְטָרָא דְּאֵת ה' (נ"א ה"י),
 דְּאִיהִי לְשִׁמְאֵלָא, דְּאָף עַל גַּב דְּאֵת י' אִיהוּ רַחֲמִי, בְּאַתֵּר דְּשִׁלְטָא ה' עָלָה נֻקְבָּא
 אֶתְקַרִּיאת, כְּגֻוּנָא דָא ה"י, וְרֹזָא דָא אֶתְגַּלְיָא (ב"ה ה"א ו"א' ה"א) יו"ד ה"י ו"א' ו'
 ה"י (ס"א ב"ו"ד ה"א ו"א' ה"א) דְּלִית בְּרִיָּה בְּלָא דְכֹר וְנוֹקְבָא, דְּתֵרִין שׁוּתָפִין אֵינוֹן
 בְּבָרָא וּבְרֵתָא, אָבָא וְאִמָּא, חַד יְהִיב טַפָּה דְכּוֹרָא וְחַד נֻקְבָּא, וְכַד שְׁלִיט דְכּוֹרָא עַל
 נֻקְבָּא אִיהוּ דְכֹר, וְכַד שְׁלִיט נֻקְבָּא עַל דְכּוֹרָא אִיהוּ נֻקְבָּא, וְהָא אֻקְמוּהוּ בְּרֹזָא דְאַשָּׁה
 כִּי תִזְרִיעַ וְיִלְדָּה זָכָר (ויקרא יב ב).

תרגום לעברית

תקון חמשים וששה, בְּרֵאשִׁית בָּרָא אֱלֹהֵי'ם, אֱלֹהֵי'ם הָרִי פְרִשׁוּהוּ שָׁם יִרְאֶה, פַּחַד,
 מִצַּד הָאוֹת ה' (ה"י), שְׁהִיא לְשִׁמְאֵל, שְׁאָף עַל גַּב שְׁהָאוֹת י' הִיא רַחֲמִים, בְּמָקוֹם
 שְׁשׁוּלְטָת ה' עָלֶיהָ הִיא נְקֻרָא נְקֻבָּה, כְּמוֹ זֶה ה"י, וְסוּד זֶה הִתְגַּלָּה (ב"ה ה"א ו"א' ו'
 ה, א) יו"ד ה"י ו"א' ה"י (ב"ו, ד, ה, א ו"א' ה"א), שְׁאִין בְּרִיָּה בְּלִי זָכָר וְנְקֻבָּה,
 שְׁשִׁנִּי שְׁתַּפִּים הֵם בְּבִין וּבִבְת, הָאָב וְהָאִמָּא, אֶחָד נוֹתֵן טַפָּה זָכָר וְאֶחָד נְקֻבָּה, וְכְשִׁשׁוּלֵּט
 הַזָּכָר עַל הַנְּקֻבָּה הוּא זָכָר, וְכְשִׁשׁוּלְטָת הַנְּקֻבָּה עַל הַזָּכָר הִיא נְקֻבָּה, וְהָרִי פְרִשׁוּהוּ בְּסוּד
 שֶׁל אִשָּׁה כִּי תִזְרִיעַ וְיִלְדָּה זָכָר.

טקסט התיקונים

וְרֹזָא עֲלָאָה הָכָא, לְזַמְנִין אֲזִדְרִיקוּ תֵרִין טַפִּין, לְזַמְנִין תַּלְת, לְזַמְנִין אַרְבַּע, לְזַמְנִין ה',
 לְזַמְנִין ו', לְזַמְנִין ז', וְדָא רֹזָא דְסְלִיקוּ לְמַטָּה תֵרִין וְנַחְתוּ שְׁבַעָה, תֵרִין טַפִּין אֵינוֹן
 לְזַמְנִין צַר'י וְלְזַמְנִין שְׁבָ'א, תַּלְת לְזַמְנִין אֵינוֹן סְגוּ'ל וְלְזַמְנִין שׁוּר'ק, לְזַמְנִין שְׁבַע
 כְּגֻוּנָא דָא ז' מִן זֶרַע, וְתַלְת טַפִּין צְרִיכִין נְטִירוֹ מִן כְּב'ד טַחוּ'ל מַר'ה, דְּאֶתְמַר בְּהוֹן

(בראשית ב טז) וַיְצַו יְהוָה אֱלֹהֵי'ם עַל הָאָדָם, וַאֲקֻמוּהוּ לֵית צו אֶלָּא עֲבֹדָה זָרָה, וְדָא כְּבִד, דְּאֶתְמַר בָּהּ כָּל הַכּוֹעֵס כָּאֵלּוּ עוֹבֵד עֲבֹדָה זָרָה, וּבְגִין דָּא לֹא צָרִיךְ לְאַרְקָא טַפִּין אֶלָּא בְּרַחֲמֵי, וְלֹא בְּכַעַס וּבְקִטְטָה, וְכֵד זָרִיק בְּר נֶשׁ אֵלִין תְּלַת טַפִּין בְּרַחֲמֵי אֶתְקִרְיָאוּ סְגוּלָת'א, וְרָזָא דְּמִלְּה זָרְק'א מִק'ף שׁוֹפֵר הוּלֵךְ סְגוּל'תָּא. עַל הָאָדָם דָּא שְׂפִיכוֹת דְּמִים, הֵדָּא הוּא דְּכֶתִיב (שם ט ו) בָּאָדָם דָּמוּ יִשְׁפָּךְ, דָּא אֶתְעֲרוּתָא דְּטַפָּה דְּנוֹקְבָא דְּאִיהִי מְלִיחָה סוּמְקָא, וְאִי אִיהִי סְגוּל'ל נְקוּדָה לְתַתָּא אִיהִי נּוֹקְבָא, נְקוּדָה דְּלַעֲיָלָא דְּכַר, וְכֵד זָרִיק לָהּ בְּמִר'ה דְּאִיהִי גִיְהֵנָם קְטִילָת (לָהּ).

תרגום לעברית

וסוד עליון פֶּאז, לְפַעְמִים נִזְרְקוּ שְׁתֵּי טַפּוֹת, לְפַעְמִים שְׁלֹשׁ, לְפַעְמִים אַרְבַּע, לְפַעְמִים ה', לְפַעְמִים ו', לְפַעְמִים ז', וְזֶה הַסּוּד שְׁעָלוּ לְמִטָּה שְׁנַיִם וַיִּרְדּוּ שְׁבַעָה, שְׁתֵּי טַפּוֹת הֵן לְפַעְמִים צִר'י וְלְפַעְמִים שְׁב'א, שְׁלֹשׁ לְפַעְמִים הֵן סְגוּל'ל וְלְפַעְמִים שׁוּר'ק, לְפַעְמִים שְׁבַע כְּמוֹ זֶה ז' מִן זָרַע, וְשְׁלֹשׁ טַפּוֹת צָרִיכוֹת שְׂמִירָה מִן כְּב'ד טְחוּ'ל מִר'ה, שְׁנַאֲמַר בָּהֶם וַיְצַו יְהוָה אֱלֹהֵי'ם עַל הָאָדָם, וּפְרָשׁוּהוּ, אֵין צו אֶלָּא עֲבֹדָה זָרָה, וְזֶה הַכְּבִד, שְׁנַאֲמַר בּוֹ כָּל הַכּוֹעֵס כָּאֵלּוּ עוֹבֵד עֲבֹדָה זָרָה, וּמִשּׁוּם זֶה לֹא צָרִיךְ לְהַרִיק טַפּוֹת אֶלָּא בְּאַהֲבָה, וְלֹא בְּכַעַס וּבְקִטְטָה, וּכְשׁוֹזְרֵק אָדָם שְׁלֹשׁ טַפּוֹת בְּאַהֲבָה, נִקְרָאוּ סְגוּלָת'א, וְסוּד הַדְּבָר - זָרְק'א מִק'ף שׁוֹפֵר הוּלֵךְ סְגוּלָת'א. עַל הָאָדָם, זֶה שְׂפִיכוֹת דְּמִים, זֶהוּ שְׂכִתוּב בָּאָדָם דָּמוּ יִשְׁפָּךְ, זֶה הַתְּעוּרָרוֹת שֶׁל הַטַּפָּה שֶׁל הַנְּקֵבָה שֶׁהִיא מְלַחָה אֲדָמָה, וְאִם הִיא סְגוּל'ל, נִקְדָּה לְמִטָּה הִיא נְקֵבָה, נִקְדָּה שְׁלֹמְעֵלָה הִיא זָכָר, וּכְשׁוֹזְרֵק אוֹתָהּ בְּמִר'ה, שְׁהִיא גִיְהֵנָם, הוֹרָגָת (אוֹתָהּ).

טקסט התיקונים

לֵאמֹר (בראשית ב טז) דָּא גִלּוּי עֲרִיּוֹת, וְדָא טְחוּ'ל, מֵאֵן דְּזָרִיק טַפָּה בְּאַתְתִּיָּה בְּעֲצִיבוּ וּבְקִטְטָה, אֶתְגַּלִּיאת בִּיָּה עֲרִיּוֹתָא, וּבְגִין דָּא עֲרֹת אֲבִיָּה וְעֲרֹת אִמָּה לֹא תִגְלָה (וּיִקְרָא יח ז), אִיהִי טְחוּל לִילִית, מְרָה אוּכְמָא עֲרֹה דְּכָלָא (נ'א דְּכָלָה).

לאמר, זה גלוי עריות, וזה טחול, מי שזורק באשתו בעצב ובקטטה, התגלתה בו ערוה, ולכן ערות אביו וערות אמו לא תגלה. טחול היא לילית, מרה שחרה, ערות הכל (של הכלה).

טקסט התיקונים

אמר רבי אלעזר, אבא, שעורא דעריות אינון באתר ידיע או לא, אמר ליה ברי, יהו"ה איהו י' אב ה' אם ו' בן ה' בת, ה' ה' אינון אשה ובתה כלה וחמותה, כפום ענפין דאילנא הכי אתקריאו, ענפין דאילנא מתפרשין לעילא באילנא, כמה דאוקמוהו ופניהם וכנפיהם פרודות מלמעלה, ועליהן אתמר (דברים כג א) ולא יגלה כנף אביו, ואינון מתיחדין לתתא.

תרגום לעברית

אמר רבי אלעזר: אבא, השעור של עריות הם במקום ידוע או לא? אמר לו: בני, יהו"ה הוא י' אב, ה' אם, ו' בן, ה' בת, ה' ה' הם אשה ובתה, כלה וחמותה, כפי ענפי האילן כך נקראו. ענפי האילן נפרדים למעלה באילן, כמו שבארוהו ופניהם וכנפיהם פרודות מלמעלה, ועליהם נאמר ולא יגלה כנף אביו, והם מתיחדים למטה.

◆ הקטע מתחיל בדף זה וממשיך בדף הבא (צ ע"א) ◆

טקסט התיקונים

כגון לולב דאיהו אגודה חדא לתתא בכל אלין מינין דהדס וערבה, דאינון תלת הדסין, ותריין ערבות, ואיהו בפרודא לעילא, דענפין מתפרדין לימינא ושמאלא, ובגין דא נפרצו עליו פסול, נפרדו עליו כשר, והאי פרץ איהו פרוץ בערוה דאיהו בין ענפא וענפא, ובגין דא אתמר תמן (ויקרא יח ז) לא תקרבו לגלות ערוה, לאו צריך לקרבא אתון דאינון יהו"ה באתר

כמו לולב, שהוא אגדה אחת למטה בכל אלו המינים של הדס וערבה, שהם שלשה הדסים ושתי ערבות, והוא בפרוד למעלה, שהענפים נפרדים לימין ולשמאל, ומשום זה, נפרצו עליו - פסול, נפרדו עליו - פשר, והפרץ הזה הוא פרוץ בערוה בין ענף לענף, ולכן נאמר שם לא תקרבו לגלות ערוה, לא צריה לקרב את האותיות שהן יהו"ה למקום ערוה, וסוד הערוה נרמז בשתי (עם) אותיות ע"ר ו"ה ע"ר ר"ע בעיני יהו"ה, והענפים הללו (לא) נפרדו שתהיה ערוה ביניהם, אינו אלא חוץ ממקומו של הקדוש ברוך הוא שהוא אדנ"י. זהו שכתוב לא יגרך רע, שפספירות תמצא אב ואם ובן כאחד בבינה, ב'ן י"ה, ואין שם ערוה, ותמצא אותם למטה, אח ואחות שניהם ביחוד, האח הוא העמוד האמצעי, ד' - אחותו, ושניהם הם אחד בלי פרוד, אף על גב שצדיק הוא היחוד של כלם.

מקור ומהדורה

הטקסט הארמי והתרגום לעברית: אתר תורת אמת (toratemetfreeware.com) — © ר' פנחס ראובן שליט"א.

מופץ שלא למטרות רווח, בכפוף לרישיון Creative Commons ייחוס - שימוש לא מסחרי - שיתוף זהה 2.5 (CC BY-NC-SA 2.5):

creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/2.5

עיצוב הדף: זוהר היומי.